

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κυριακή ΙΔ΄ Ματθαίου (06 Σεπτεμβρίου)

Το σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα αγαπητοί μου αδελφοί είναι μέρος μιας συνέχειας παραβολών, που ο Χριστός είπε απέναντι στους Αρχιερείς και τους πρεσβυτέρους του Ναού, για να τους δείξει την απιστία τους. Ακούσαμε λοιπόν να ομοιάζει την βασιλεία των Ουρανών με έναν γάμο. Ένας Βασιλιάς ετοιμάζει τους γάμους του υιού του και προσκαλεί τους ανθρώπους να έλθουν στο γαμήλιο τραπέζι. Στέλνει επανειλημμένα τους δούλους του να καλέσουν τους καλεσμένους, αλλά εκείνοι αρνούνται, πρώτα με περιφρόνηση, έπειτα δείχνοντας αμέλεια και τέλος με εχθρότητα, σκοτώνοντας μάλιστα τους δούλους. Τελικά οργισμένος ο Βασιλιάς από την συμπεριφορά των καλεσμένων, και αφού τους τιμώρησε, έστειλε πάλι τους δούλους του να καλέσουν όσους βρουν, ώστε να γεμίσει το γαμήλιο τραπέζι. Όταν όμως μπαίνει για να δει τους καλεσμένους, βρίσκει έναν άνθρωπο που δεν φορούσε ένδυμα γάμου και διατάζει να τον βγάλουν έξω από το γαμήλιο τραπέζι.

Εύκολα καταλαβαίνουμε ότι ο Βασιλιάς, αυτός που κάνει τους Γάμους του υιού του, είναι ο ίδιος ο Θεός. Και ο νυμφίος είναι ο Κύριος μας με νύμφη του την Εκκλησία. Το τραπέζι είναι η Θεία Κοινωνία, που όλοι οι καλεσμένοι οφείλουν να προσέλθουν. Όλοι εμείς οι οποίοι είμαστε βαπτισμένοι στο όνομα της Αγίας Τριάδος είμαστε οι καλεσμένοι σε αυτό το γαμήλιο τραπέζι. Η ευαγγελική όμως περικοπή κλείνει με μία φράση του Χριστού που θα πρέπει να μας προβληματίσει. **«Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί»**. Πολλοί είναι οι καλεσμένοι στην Βασιλεία του Θεού, αλλά λίγοι είναι οι εκλεκτοί που δέχονται με ευγνωμοσύνη την πρόσκληση και ετοιμάζονται όπως πρέπει. Δύο είναι λοιπόν τα σημεία που πρέπει να προσέξουμε· πρώτον να μην περιφρονήσουμε την πρόσκληση, όπως έκαναν οι καλεσμένοι και δεύτερον να μην προσέλθουμε απροετοίμαστοι, δηλαδή χωρίς ένδυμα γάμου.

Ο Χριστός μας καλεί να έλθουμε στην Θεία Λειτουργία και να λάβουμε το Σώμα και το Αίμα Του, για να μπορέσουμε να μπούμε στην Βασιλεία Του. Και όπως οι καλεσμένοι της παραβολής, βρίσκουμε πάντα δικαιολογίες για να απέχουμε από αυτή την πρόσκληση. Είτε είναι αδιαφορία, είτε είναι αμέλεια, είτε είναι ακόμα και εχθρότητα εναντίον της Εκκλησίας και των μυστηρίων. Αρνούμαστε την πρόσκληση του ίδιου του Θεού, προφασιζόμενοι διάφορες δικαιολογίες της καθημερινότητας. Απορροφημένοι από τις βιοτικές μέριμνες δεν ασχολούμαστε καθόλου με θέματα που αφορούν την ψυχή μας. Πολλοί άνθρωποι αγνοούν ακόμα και το ποιος είναι αυτός που τους καλεί και γι' αυτό αδιαφορούν για την πρόσκλησή του. Ο Θεός όμως δεν μας καλεί απλώς σε μια τελετή, αλλά σε κοινωνία μαζί Του. Όποιος αρνείται την πρόσκληση δεν χάνει απλώς μια ευκαιρία, αλλά χάνει τον ίδιο τον Θεό.

Αφού λοιπόν αποδεχθούμε την πρόσκληση, πρέπει να προσέξουμε το δεύτερο σημείο. Τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να προσέλθουμε. Το ένδυμα του γάμου που θα πρέπει να ενδυθούμε. Ένα ένδυμα που όπως είπαμε, δεν αφορά το σώμα μας, αλλά την ψυχή μας. Να βγάλουμε από πάνω μας το λερωμένο από την αμαρτία ένδυμα και να φορέσουμε το καθαρό ένδυμα των αρετών. Δηλαδή μια προσπάθεια να αλλάξουμε τον εαυτό μας. Και για να το καταφέρουμε αυτό χρειάζεται αγώνα πνευματικό. Αγώνα όχι με λόγια αλλά με πράξεις, μέσα από την εξομολόγηση, την νηστεία και την προσευχή, πράξεις που καθαρίζουν την ψυχή μας.

Αγαπητοί μου αδελφοί, η αδιαφορία για την πρόσκληση και η αμέλεια για το ένδυμα προέρχονται από το ίδιο πρόβλημα. Την προσκόλλησή μας στα υλικά αγαθά. Παρασυρόμενοι από την καθημερινότητα, ξεχνούμε αυτό το ένα που έχει σημασία, την σωτηρία μας. Αφήνουμε την ψυχή μας να απομακρύνεται από τον Θεό. Αυτός όμως συνεχίζει να μας καλεί. Ας βάλουμε λοιπόν στην μέριμνά μας να αποδεχτούμε την πρόσκλησή Του, ώστε να ανήκουμε όχι απλά στους καλεσμένους, αλλά στους εκλεκτούς που θα κερδίσουν την Βασιλεία Του. Αμήν.